

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Mfv. III.10.431/2013/6.szám

A Kúria a Dobrossy és Társa Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Dobrossy István ügyvéd által képviselt felperesnek az igazgató által képviselt Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága alperes ellen társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránt a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 3.M.1057/2010. szám alatt indított - amely perbe az alperes pernyertessége érdekében a főosztályvezető által képviselt Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal alperesi beavatkozó beavatkozott - és a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. március 19-én kelt 3.M.1057/2010/41. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.1057/2010/41. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

Az alperes 2010. április 14. napján kelt határozatával a felperes baleseti rokkantsági nyugdíj folyósítását 2010. július 1. napjától megszüntette, mivel az ORSZI elsőfokú orvosi bizottságának

szakhatósági állásfoglalása szerint a felperes össz-szervezeti egészségkárosodásának mértéke 45%-os, melyből a baleseti egészségkárosodás mértéke 29%-os. A fellebbezés folytán eljáró Nyugdíjbiztosítási Jogorvoslati Igazgatóság a 2010. szeptember 15. napján kelt másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, mivel a másodfokú szakhatósági állásfoglalás szerint 40%-os a felperes össz-szervezeti egészségkárosodása, melyen belül az üzemi balesetből eredő egészségkárosodás mértéke csupán 25%.

A felperes kereseti kérelmében kérte az első- és másodfokú határozatok hatályon kívül helyezését, az alperes új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, mivel véleménye szerint az alperes megsértette a Ket. 50. § rendelkezését, a bizonyítási eljárást nem folytatta le, így a tényállás tisztázatlan maradt. Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, fenntartva az első- és másodfokú határozatokban kifejtett jogi és ténybeli indokokat.

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 3.M.1057/2010/41. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. A bíróság hivatkozott ítéletében a DEOEC Igazságügyi Orvostani Intézet, dr. H. Cs. igazságügyi orvosszakértő, valamint az Egészségügyi Tudományos Tanács Egészségügyi Területen Működő Igazságügyi Szakértői Testület (ETT ISZT) szakvéleményeire és kiegészítő szakvéleményeire. A bíróság az ETT szakvéleményét - amely a DEOEC Igazságügyi Orvostani Intézet és dr. H. Cs. igazságügyi orvosszakértő szakvéleményében foglaltakkal azonosan állapította meg a felperes össz-szervezeti egészségkárosodásának, valamint üzemi baleseti eredetű egészségkárosodásának mértékét - aggálytalannak értékelte és ítélezése alapjául elfogadta. Erre tekintettel megállapította, hogy az alperesi határozatok nem sértettek jogszabályt, a felperes nem jogosult baleseti rokkantsági nyugdíjra, mivel üzemi balesetből eredetű egészségkárosodásának mértéke nem éri el a jogszabályban meghatározott mértéket.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és kérelmének megfelelő döntés meghozatalát, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet jogszabálysértő, mert a bíróság megsértette a Pp. 206. § (1) bekezdésében, valamint a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltakat, amikor ítélete meghozatalakor kizárólag az ETT ISZT szakértői véleményét vette alapul, a többi szakértői véleményt, észrevételt döntése meghozatalakor részletesebb indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta. Hivatkozott arra is, hogy az eljáró bíróság indokolatlanul mellőzte a felperes észrevételeit, illetőleg az egyes szakértői véleményeket, továbbá sérelmezte, hogy az ítélet

alapjául szolgáló szakvélemény nem teljes körűen tárta fel a felperes egészségi állapotát.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében, melyhez alperesi beavatkozó csatlakozott a jogerős ítélet hatályban tartását kérte annak megalapozottságára tekintettel.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet - a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján - tárgyaláson kívül - bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott az alábbiak szerint.

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 36/E. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján baleseti rokkantsági nyugdíjra az jogosult, aki

a) túlnyomórészt üzemi baleset vagy foglalkozási betegség következtében rokkant, és

b) az egészségkárosodás következtében

ba) az Rjtv. 1. §-ának b) pontja szerinti kereső tevékenységet nem folytat, vagy

bb) az Rjtv. 1. §-ának c) pontja szerinti keresete, jövedelme legalább 30 százalékkal alacsonyabb az egészségkárosodást megelőző négy naptári hónapra vonatkozó keresete, jövedelme havi átlagánál, és

c) táppénzben, baleseti táppénzben nem részesül.

A Pp. 177. § alapján a bíróság abban az esetben rendel ki szakértőt, amennyiben a perben eldöntendő jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához, megítéléséhez különleges szakértelem szükséges.

A munkaiügyi bíróság a baleseti rokkantsági nyugdíjra való jogosultság fenti rendelkezésbe foglalt feltételét, szakkérdésről lévén szó, orvosszakértő bevonásával vizsgálta a perben. A bíróság által kirendelt DEOEC Igazságügyi Orvostani Intézet szakvéleményében (4. szám) és kiegészítő szakvéleményeiben (14-15. szám) a felperes össz-szervezeti egészségkárosodását 55%-os mértékűnek értékelte 2010. február 10. napjától kezdődően, melyből az üzemi baleseti eredetű egészségkárosodási mérték 12%-os.

A szakértő álláspontja szerint a felperes tartós állással, járással, hajlongással, a gerinc, a térd és a jobb könyök mozgásait igénylő, fokozott pszichés terheléssel járó munkakörben való foglalkoztatása nem javasolt. A 2012. január 9. napján előterjesztett szakvélemény kiegészítésében a szakértő akként nyilatkozott, hogy szakvéleményét változatlan tartalommal fenntartja, a 2010. február 10. napjától kezdődő véleményezési időpontot azért határozta meg, mert a felperes ekkor került pszichiátriai gondozásba vételre, így pszichiátriai megbetegedésének fennállta is ezen időponttól igazolható kétséget kizáróan. Nem zárta ki a szakértő, hogy a pszichiátriai megbetegedések már korábban is fennálltak, azonban az orvosi dokumentáció hiányában ezen fennálltát kétséget kizáróan igazolni nem lehetett.

A szakértő részletesen megindokolta az első- és másodfokú orvosi bizottságtól való eltérésének okát. A felperes az üzemi baleset százalékos mértékét, míg alperes és alperesi beavatkozó az össz-szervezeti egészségkárosodás mértékét vitatta.

A Pp. 182. § (3) bekezdés értelmében, ha a szakvélemény hiányos, homályos, önmagával vagy más

szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, a szakértő köteles a bíróság felhívására a szükséges felvilágosítást megadni. A fél erre irányuló indítványa alapján a bíróság más szakértőt rendelhet ki.

A bíróság a szakhatósági állásfoglalások és a szakvélemények közötti ellentmondás feloldására kirendelte dr. H. Cs. igazságügyi orvosszakértőt, aki szakvéleményében a felperes össz-szervezeti egészségkárosodását 55%-ban, üzemi balesetből eredő egészségkárosodásának mértékét 12%-ban véleményezte azzal, hogy a felperes ezen állapota az első- és másodfokú orvosi bizottsági vizsgálatok idején és a DEOEC Igazságügyi Orvostani Intézet vizsgálata idején is fennállt. Hivatkozott arra, hogy a megállapított össz-szervezeti egészségkárosodás 2010. február 10. napjától a felperes pszichiátriai gondozásba vételétől, míg az üzemi balesetből eredő egészségkárosodás mértéke az igénybejelentéstől állapítható meg. A felperes orvosi szempontból fizikailag és idegileg nem megterhelő, tartós állást, járást, hajlongást nem igénylő, gerinckímélő, elsősorban ülő, veszély és stresszmentes munkakörben foglalkoztatható. Hivatkozott arra, hogy szakvéleménye kialakításánál figyelembe vette a korábbi orvosszakértői szakvéleményeket, azonban időközben alapvetően más értékelési szempontok kerültek előtérbe, új irányelvek alapján kellett szakvéleményét elkészítenie. Az új irányelvben foglaltak, valamint a porckorongsérvesedés traumás eredetének megállapítására vonatkozó protokollban leírtak alapján állapította meg a 12%-os mértékű üzemi baleseti egészségkárosodást, az azt meghaladó baleseti eredetű egészségkárosodás nem volt véleményezhető, mivel az egyéb gerincmegbetegedések az üzemi balesettel igazságügyi orvosszakértői szempontból nem voltak összefüggésbe hozhatók.

A felperes továbbra is vitatta az üzemi baleset százalékos mértékét, míg az alperes és az alperesi beavatkozó az össz-szervezeti egészségkárosodási mértéket nem fogadta el.

A bíróság a kirendelt szakértők szakvéleményei és az orvosi bizottságok szakvéleményei közötti ellentmondás feloldására az ETT-t rendelte ki. Az ETT a felperes össz-szervezeti egészségkárosodásának mértékét 57%-ban véleményezte, amely 2010. február 10. napjától a felperes pszichiátriai gondozásba vételétől állapítható meg. A szakértői bizottság úgy foglalt állást, hogy a szakvélemény elkészítése során azokat a betegségeket értékelte, amelyek a másodfokú orvosi bizottság vizsgálatáig felismerésre kerültek. A szakvélemény szerint az ágyéki csigolyatöréssel összefüggésben legfeljebb 15% baleseti eredetű egészségkárosodás véleményezhető. A szakértői testület véleménye szerint az ORSZI másodfokú orvosi bizottsága alulértékelte a mozgásszervi és pszichés károsodásokat, ugyanakkor valamennyi gerincelváltozást az üzemi balesettel összefüggésben állónak véleményezett, amelyek miatt az üzemi balesetből eredő egészségkárosodást túlértékelte.

A munkaügyi bíróság a baleseti rokkantsági nyugdíjra való jogosultság Tny. 36/E. §-ban foglalt feltételét - szakkérdésről lévén szó - szakértők bevonásával vizsgálta, melynek során a kirendelt szakértők a közigazgatási eljárásban eljáró szakértői szervektől eltérően állapították meg a felperes össz-szervezeti egészségkárosodásának, valamint az abból eredő üzemi baleseti eredetű egészségkárosodás mértékét, azonban a végkövetkeztetés tekintetében azonosan állapították meg, hogy a felperes baleseti

rokkantsági nyugdíjra nem jogosult.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A Kúria töretlen gyakorlata értelmében (BH 1995.193., BH 1999.44., stb.) a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen csak akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes volt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés. Az erre alapított felülvizsgálati kérelem csak akkor lehet eredményes, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. A jogerős ítélet ilyen jellegű eljárási fogyatékoságban nem szenved.

A felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott arra, hogy a bíróság megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdésének rendelkezését is.

A Pp. 221. § (1) Az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyekben a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

A bíróság ítéletében rögzítette a tényállást, hivatkozott a kirendelt szakértők szakvéleményének releváns megállapításaira, hivatkozott az irányadó jogszabályokra [Tny. 36/E. §, Pp. 171. § (1) bekezdése, 182. § (3) bekezdése]. Rögzítette, hogy döntése alapjául az ETT szakvéleményt fogadta el, annak részletes szakmai indokaira figyelemmel.

A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet indokolása nem szenved fogyatékoságban, nem sérti a Pp. 221. § (1) bekezdés rendelkezéseit, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Kúria az alperes költségének viselésére a pervesztes felperest kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült illetéket a magyar állam viseli a Tny. 81. § értelmében, mert a nyugellátással, illetve az egészségkárosodással kapcsolatos perek tárgyi illeték- és költségmentesek.

Budapest, 2014. június 11.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

kúriai tisztviselő